

Hereu assegura ara que el 2009 serà l'any del govern metropolità

RAMON COMORERA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 2.10.08

Al tercer cop potser no fallarà. Des que Jordi Hereu és alcalde de Barcelona, han estat tres les vegades que ha reclamat, de forma tan solemne com infructuosa fins al moment, un govern metropolità. L'última va ser ahir davant el consell general del Pla Estratègic Metropolità de Barcelona, l'organisme unitari que pensa des de fa 20 anys com ha de ser el desenvolupament econòmic i social dels 36 municipis i quins són els objectius que s'han d'aconseguir. Hereu va dir que "ara sí que es donen les condicions polítiques" perquè la futura llei de governs locals, que hauria d'elaborar el Parlament el 2009, faci una "menció explícita" a l'àrea i obri la porta a un posterior desenvolupament institucional.

Els mateixos desitjos i gairebé arguments va esgrimir quan va rellevar de forma inesperada Joan Clos el setembre del 2006, per una decisió del PSC, i també una vegada va revalidar el càrrec a les urnes el 2007, encara que amb un govern en minoria. El tripartit d'esquerrers, ple d'exalcaldes metropolitans, començant pels mateixos presidents Maragall i Montilla, que dirigeix Catalunya des de l'any 2003, hauria de facilitar la tasca. Però no ha estat així fins ara per la transcendència política de la futura divisió territorial i de la llei electoral que divideix socialistes, republicans i ecosocialistes.

DIÀLEG I CONSENS

Hereu, no obstant, va anar ahir més lluny en la seva reivindicació i va dir que no serà "passiu sinó proactiu" per arribar al "màxim grau de reconeixement legal", però matisant que sempre a partir del "diàleg, el consens i des del metropolitanisme útil". Aquestes cauteles, a les quals va afegir el "respecte" per la personalitat de tots els municipis, no li van impedir baixar dels grans conceptes a les reclamacions concretes per superar "20 anys de fragmentació administrativa i de carències institucionals". Era una al·lusió a les dues dècades transcorregudes des que un govern de Jordi Pujol va suprimir la Corporació Metropolitana per considerar-la un contrapoder socialista de la Generalitat convergent.

Hereu va proclamar que sense un altre organisme supramunicipal no es podran afrontar els grans projectes que la conurbació ha de desenvolupar en els que va anomenar sectors estratègics de futur: ciències de la vida, mitjans de comunicació, noves tecnologies, energia o disseny. Les competències sobre urbanisme, un àmbit vital de poder en què CiU no va deixar marge per actuar a diferència dels residus o el transport, on sí que s'han pogut crear ens metropolitans, han de tornar a l'àrea, va dir Hereu, en forma d'una "subcomissió" que desenvolupi el planejament i aprovi les obres.

En el model per al 2020, en tot cas, no ha de faltar-hi ningú, va afegir, perquè després de la "política de la pedra", impulsada i "amb èxit" des d'abans dels Jocs Olímpics del 92, arriba "l'hora de les persones, de la cohesió social i la convivència". És el discurs que ha anat desenvolupant amb insistència des del seu accés al càrrec el quart alcalde socialista que ha tingut Barcelona des de la restauració democràtica.

El punt de partida, es va atrevir a prosseguir Hereu, no pot ser millor malgrat "una crisi que no posarà en qüestió els objectius". I va donar xifres. En l'eclosió olímpica la inversió que es va fer a l'àrea va ser de 9.500 milions d'euros. En les 47 actuacions de tota mena que s'estan duent a terme ara en el conjunt de l'àrea o que estan en projecte, "la despesa serà de 25.000 milions".